

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Grădiniței 1, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com
Preot Pavel Postolachi ☎ 0745 644 256
Preot Marius Tabarcea ☎ 0745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruivi.” (Romani 12, 12)

Anul II • Nr. 23 (28) • 27 iunie 2021

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Să-i imităm pe sfinți

Fericitul Augustin, sec. al V-lea

„**A**că-i iubim pe sfinți, să-i imităm. În grădina Domnului nu sunt numai trandafirii martirilor, ci și crinii fecioarelor, iedera soților, violetele văduvelor.”

Aespre sfinți și sfințenie, în decursul timpului, s-a scris mult. Și aceasta pentru că sfinții ocupă un loc important în viața Bisericii. Duminica tuturor Sfinților, prăznuită în fiecare an în prima duminică de după Pogorârea Sfântului Duh, și Duminica Sfinților Români, prăznuită în a doua duminică după Pogorârea Sfântului Duh, sunt considerate invitații la sfințenie.

Primele mărturii despre cinstirea sfinților în prima duminică după Rusalii aparțin Bisericii din Antiohia și datează din secolul al IV-lea. Cât privește Duminica Sfinților Români, ea este de dată recentă. În 1992, Sfântul Sinod a hotărât ca în Duminica a II-a după Rusalii să fie pomeniți toți sfinții români, ca semn al lucrării Sfântului Duh în Biserica neamului nostru.

În Apus, Duminica tuturor Sfinților se prăznuiește încă din jurul anului 608, fiind prăznuită inițial pe 13 mai, iar din secolele VIII-IX pe 1 noiembrie.

La început, doar mucenicilor le era acordată o zi specială de prăznuire, alte nume de sfinți fiind adăugate în calendar treptat, mai ales după stabilirea slujbelor de canonizare. Ulterior, în panopia sfinților au fost incluse personalități distinse ale Vechiului și Noului Testament: patriarhi, dreپți și prooroci, apostoli și uce-

nici, apologeți, mărturisitori, dascăli și ierarhi, pustnici, călugări, cuvioși și cuvioase, simpli creștini, care s-au distins prin fapte de caritate și dreptate socială sau prin darul facerii de minuni.

Biserica îi prăznuiește liturgic pe sfinți pentru viața lor pilduitoare, pentru statornicia lor în credință, pentru caracterul lor hotărât de a sta neabătuți pe calea binelui și a dreptății, pentru bunătatea inimii lor, pentru sfințenia vieții lor, pentru că fac parte integrantă din Împărăția lui Dumnezeu.

În creștinism, sfințenia reprezintă maximumul la care poate ajunge omul în viață, grație Întrupării Mântuitorului Iisus Hristos. Am putea spune că sfințenia este revelarea lui Dumnezeu în făptura Sa: „Cine rămâne în Mine și Eu (rămân) în el ... căci fără Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15, 5). Însă, fără conlucrarea continuă a omului cu harul divin, nu este posibilă sfințirea vieții. Dumnezeu cel Sfânt (Levitic 11, 44-45) este Cel Care sfin-

tește pe oameni (Levitic 20, 7-8), în Duhul Sfânt.

În rugăciunea arhierescă, Hristos îi cere lui Dumnezeu - Tatăl: „Sfințește-i pe ei întru adevărul Tău; cuvântul Tău este adevărul” (Ioan 17, 17). Iar într-o altă împrejurare, Mântuitorul Însuși își îndemna ascultătorii, spunându-le: „Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru cel Cereșc desăvârșit este” (Matei 5, 48), îndemn preluat și predicat și de Apostoli. Sfântul Apostol Petru îndeamnă credincioșii din vremea sa pe calea sfințeniei, spunându-le: „Fiți și voi înșivă sfinți în toată petrecerea vieții” (I Petru 1, 15-16). Deci, sfânt trebuie să fii nu doar când ești în biserică ci, spune Apostolul, „în toată petrecerea vieții”. Iar Sfântul Pavel spune celor din Filipi că sfinții formează, împreună cu cetele îngerești, Biserica cerească a celor ce sunt împreună cu Hristos (Filipeni 1, 21-23).

Duminica tuturor sfinților

Sfinții - mlădițe din Hristos

Înaltpreasfințitul Calinic, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților

(continuare în pagina 2)

Întrebuințarea uleiului la Sfântul Maslu

Pr. Prof. Dr. Ene Braniște | *Liturgica specială*

Chiar dacă slujba Sfântului Maslu cuprinde diverse elemente, îndeosebi **lecturile biblice și rugăciunile** de invocare a harului vindecător al lui Dumnezeu, totuși ea este în mod evident centrată pe **ungere. Untdelemnul este materia Tainei Maslului**, căci termenul grec folosit pentru a a denumi această Taină, elaiion, care vine de la cuvântul elaiia ce înseamnă măslin, face de altfel referire la el.

E știut că untdelemnul (uleiul) care alcătuiește materia Tainei Sfântului Maslu este **simbol al îndurării divine** și totodată medicament, mijloc de însănătoșire, întrebuințat în acest scop din adâncă vechime (vezi, de exemplu, Marcu 6, 13). În unele părți, în untdelemnul de la Sfântul Maslu se amestecă și vin, amestecul acesta amintind de vindecarea în acest mod, de către samarineanul milostiv, a celui căzut între tâlhari (Luca 10, 34).

Untdelemnul de la Maslu, fiind binecuvântat de preoți cu invocarea lui Dumnezeu, este sfânt, plin de darul dumnezeiesc al Sfântului Duh, ca și apa botezului. El are puterea de a curăți sufletul, prin iertarea păcatelor, și de a tămădui tru-

pul, prin izgonirea bolilor, împărtășind mila și îndurarea lui Dumnezeu. De aceea, untdelemnul rămas de la Maslu, ca și făina binecuvântată atunci, trebuie păstrate cu cinste, în loc curat și ales și pot fi folosite numai în scopuri pioase.

Astfel, **untdelemnul se poate pune în candelă să ardă, fie în casă, fie în Biserică unde poate fi folosit și la miruit**. După Simeon al Tesalonicului, chiar și trupurile morților se pot unge cu untdelemnul păstrat de la Maslu ce li s-a făcut pe când erau în viață. La noi, prin Bucovina și nordul Moldovei se obișnuiește să se ungă osemintele dezgropate cu untdelemnul sfințit la Maslu, în cazul reinhumării lor. Pe alocuri este obiceiul ca **din făina și din untdelemnul binecuvântat la Maslu să se facă pâinișoare** din care se dă bonavului să mănânce. În unele părți (de exemplu, Bucovina), din untdelemnul sfințit se dă bolnavului să guste îndată după Sfânta Împărtășire, apoi restul e folosit la pregătirea mâncărilor destinate lui.

Trebuie totuși să notăm că, deși untdelemnul are în el o putere terapeutică datorită harului pogorât în el în urma epiclezei rostite asupra lui (o putere care nu trebuie nesocotită), el nu devine prin acest fapt o materie capabilă să vindece prin sine însăși și numai ea singură. Sfântul Apostol Iacov cere preoților „să se roage pentru cel bolnav, ungându-l cu untdelemn, în numele Domnului”, precizând că „rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica”. **Rugăciunea Bisericii este așadar fundamentală, dar și starea duhovnicească a bolnavului uns cu untdelemn sfințit.**

(continuare din pagina 1)

Am putea spune că **sfinții sunt expresia întrupată a lucrării Duhului Sfânt în lume**. Scriptura îi mai numește **prieteni apropiați ai lui Dumnezeu** (Ioan 15, 14; Iacov 2, 23), **drepti pentru ale căror rugăciuni Dumnezeu cruță lumea** (Facerea 18, 23-32), **slava întrupată a lui Dumnezeu** (Ioan 17, 22), adică Biserica Dumnezeului celui viu. Sau cum spune psalmistul: „Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei” (Psalmi 15, 3). Dumnezeu își revelează sfințenia Sa peste toată lumea (Psalmi 144, 9). Deci, sfinții sunt oameni prin naștere, după cum oamenii sunt sfinți prin devenire. Prin Taina Sfântului Botez, noi nu facem doar un pas înainte spre o viață de sfințenie, ci ne și unim într-o mare familie, care este Biserica, din care fac parte cei aleși, indiferent de neam, vârstă sau clasă socială.

Prezența Duhului Sfânt în om îl îmbogățește și-l transformă, îl transfigurează, îl umple de înțelepciune, de cunoștință, de răbdare, de dragoste, de nădejde, de credință. Îl îmbracă în haina de lumină a virtuților. Sfințenia este plinătate în Duhul Sfânt: „Iar Ștefan, fiind plin de Duh Sfânt ...” (Fapte 7, 55). Prin strădania de a face lucrător harul lui Dumnezeu în ei și în cei din jur, sfinții sunt departe de bucuriile otrăvitoare ale plăcerilor acestei lumi; ei sunt restaurați în cristelnița dragostei divine, în cristelnița Duhului Sfânt, prin care „vei înnoi fața pământului” (Psalmi 103, 31). Prin practicarea virtuților, sfinților le îmbogățește viața Dumnezeu. Mai mult, sărăcia lor îi îmbogățește pe cei din jur, dăruindu-le din preaplina sărăciei lor pe Însuși Dumnezeu, prin rugăciunile și prin iubirea lor fără de sfârșit. Deși sunt săraci, ei – spune Sfântul Ioan Gură de Aur – îmbogățesc pe alții prin curăția sufletului. Mărturie în acest sens stă săracul Lazăr din parabola bogatului nemilosiv (Luca 16, 19-31). Omului sărac îi este atribuită capacitatea de a putea ușura suferințele celui bogat și păcătos. Da, într-adevăr, sfinții sunt mediatori și după moarte, datorită vieții lor pline de evlavie și de fapte bune.

Acum să nu se creadă că Biserica reduce ideea de sfânt doar la categoria pustnicilor, a monahilor sau a clericilor. Nicidecum! Iisus ne-a chemat pe toți la desăvârșire, la asemănarea cu Dumnezeu. Sunt numeroase cazurile în care au fost

Duminica tuturor sfinților

Sfinții - mlădițe din Hristos

Înaltpreasfințitul Calinic,

Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților

trecuți în rândul sfinților atât persoane căsătorite, bărbați și femei, cât și familii întregi. Căsătoria nu este un impediment în calea sfințeniei. Ea este una dintre Sfintele Taine, care nu numai că nu este impediment, ci este un adevărat izvor de spor duhovnicesc, prin sfințitoarea lucrare a harului.

Este adevărat că monahismul s-a constituit, de-a lungul timpului, într-o resursă inepuizabilă de modele ale sfințeniei. Poate că acest lucru se datorează mai ales voturilor și condițiilor de mediu duhovnicesc, care predispun sufletul la desăvârșire. Însă sfințenia se regăsește în toate categoriile sociale, toate profesiunile și indeletnicirile, toate vârstele. Nu doar cei despre care Sfântul Apostol Pavel spune: „... au fost chinuiți, (...) au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fier-răstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strămtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rățacit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului” (Evrei 11, 35-38), sunt sfinți, ci toți cei care și-au asumat responsabilitatea Crucii lui Hristos, lepădându-se de sine, într-o formă sau alta.

Pentru toate strădaniile lor duhovnicești care au făcut roditor dumnezeiescul har, **sfinții sunt socotiți prietenii lui Dumnezeu**. Psalmistul zice: „Eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, și foarte s-a întărit stăpânirea lor” (Psalmi 138, 17). În Împărăția lui Dumnezeu, **sfinții ne ascultă rugăciunile**, se întristează de necazurile noastre, se bucură de reușitele noastre și se roagă și mijlocesc pentru noi, atunci când le cerem ajutorul. Iar rugăciunile și mijlocirile lor sunt ascultate și bineprimite de Dumnezeu.

În Sfânta Liturghie suntem contemporani cu fiecare sfânt în parte.